

Det påhviler den registeransvarlige myndighed og den, der fører registeret, at få gennemført de fornødne sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med de fastsatte forskrifter. Registertilsynet kan af egen drift tage spørgsmålet op over for de enkelte registre og med hjemmel i § 26 fremkomme med forslag til regler om yderligere foranstaltninger.

Kravet om gennemførelse af sikkerhedsforanstaltninger refererer sig primært til det sted, hvor registeret teknisk føres, og foranstaltningerne vedrører således navnlig maskiner, programmer og magnetbånd eller -plader m. v. Til en effektiv beskyttelse hører imidlertid også, at der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger de steder, hvor registermateriale leveres i umiddelbar tilgængelig form (klar tekst), f. eks. som skærbillede på en dataskærm. I forbindelse med brug af terminaler kan da også indbygges en række systemtekniske sikringer. Bl. a. fordi en modtager af registerudskrifter m. v. som følge af reglerne om videregivelse kan være en anden myndighed end den umiddelbart registeransvarlige myndighed, er der et særligt behov for at kræve sikkerhedsforanstaltninger gennemført hos modtagerne. Hertil kommer, at det i terminalsystemer er almindeligt, at man foruden at fremkalde oplysningerne på en dataskærm samtidig ønsker en papirkopi af skærbilledet til fortsat brug, f. eks. i forbindelse med patientbehandling på en sygehusafdeling eller i forbindelse med en administrativ sag i kommunalforvaltningen. Det er også nødvendigt, at der fastsættes forskrifter om, at dette materiale efter endt brug destrueres på betryggende måde. Registerudskrifter, der indgår i en administrativ sag, skal dog behandles som sagens øvrige dokumenter.

Derfor fastsættes i *stk. 2*, at sikkerhedsforanstaltningerne også om fornødent skal omfatte kopier og udskrifter af registeret, såvel hos vedkommende myndighed selv som hos andre myndigheder, der modtager kopier af registre eller registerudskrifter. Også her kan der være behov for en forebyggelse gennem en organisatorisk personalemæssig opbygning. Forskrifterne for et register skal således sikre, at kun de sagsbehandlere, der varetager den pågældende opgave inden for myndigheden, får adgang til oplysningerne. Det har navnlig betydning inden for den kommunale administration, hvor hver enkelt kommune varetager en række forskellige forvaltningsopgaver.

I *stk. 3* bestemmes, at der for registre, der indeholder oplysninger af særlig interesse for fremmede magter, skal træffes foranstaltninger, der muliggør registrenes bortskaffelse eller tilintetgørelse i tilfælde af krig eller lignende forhold.

Reglen indebærer således ikke, at de omhandlede registre nødvendigvis skal ødelægges i tilfælde af krig eller lignende forhold. Anvendelsen af edb-registre er så integreret i samfundet, at store dele heraf vil gå i stå, hvis de større edb-systemer tilintetgøres, og spørgsmålet kan derfor ikke afgøres i en lovregel, men må bero på en konkret politisk beslutning. Bestemmelsen etablerer derimod de nødvendige forudsætninger for, at en beslutning om øjeblikkelig bortskaffelse eller destruktion også kan effektueres.

Omfattet af bestemmelsen er de registre, som en besættelsesmagt eller en magt, der har erobret en del af landet, vil have særlig interesse i, bl. a. for dermed hurtigt og effektivt at kunne overtage den almindelige administration. Derfor vil navnlig de større landsdækkende administrative systemer, som f. eks. det centrale personregister og kildeskattesystemet, være omfattet af *stk. 3*. Det samme gælder specialregistre, som kan benyttes til at finde frem til bestemte personer, som den fremmede magt f. eks. på grund af de pågældendes særlige uddannelse (læger, ingeniører osv.) ønsker at disponere over. På samme måde vil en fremmed magt kunne have særlig interesse i hurtigt at finde frem til f. eks. større lastmotorøretøjer eller virksomheder inden for jern- og metalindustrien.

Ansvar for forskrifternes efterlevelse ligger hos de enkelte registeransvarlige myndigheder. Registertilsynet kan ved forespørgsel til de registeransvarlige sikre sig, at foranstaltninger som nævnt i § 11, *stk. 3*, er truffet.

Til kapitel 4.

Bestemmelserne i dette kapitel omhandler den registreredes adgang til at få kendskab til de oplysninger, der er registreret om ham. Hovedreglen er, at der tilkommer den registrerede en sådan ret til *registerindsigt* eller *egen-acces*. Retten hertil er dog undergivet begrænsninger på flere punkter, bl. a. på linie med indskrænkningerne i parters adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven. Bestemmelserne, der træder i stedet for offentlighedslovens regler om partsoffentlighed, hvis anvendelighed på dette område i øvrigt kan give anledning til nogen tvivl, svarer i det væsentlige til kapitel 5 i betænkningsskildringen bortset fra de særlige bestemmelser i § 12, *stk. 2*, og § 13, *stk. 2*, om acces til sygehusregistre m. v.

Til § 12.

Efter *stk. 1* skal den registeransvarlige myndighed, såfremt en registreret person fremsætter begæring herom, snarest muligt give den registrerede meddelelse om indholdet af de oplysninger, der er